

ժառանգող քիչ մը բարձր ձայն հանել,
ուստի սիրտս չի կոտրելու համար «ել

բան մ'ալ դուռն խօսէ՝ ըսին ինձի. մը-տաժեցի թէ ինչ խօսիմ, որ բնաւ մէ-կուն ծանր չի գտն խօսածներս. նոյն մի-ջոցին կարծես մէկն ինձ ըսաւ թէ «ինչ կը մտածես, յայտնի բան է որ խօսած-ներդ ըստ ազգիդ բարոյութիւնը պի-տի ակնարկեն. ասոր համար նիւթ կը պակսի». հարցուր, ըսաւ ինձ դարձեալ սոյն անձանք ձայնն, հարցուր թէ այսօր Հայերն ինչու ասանկ իրար ան-ցեր են. ինչ կայ. ահաւասիկ քեզի նիւթ մը, որուն վրայ եթէ տարինե-րով խօսիս, լմնալիք չունի:

Աղէկ միտքս ձգեցիր, ըսի, և խիստ շնորհակալ ըլլալով այդ ձայնին կը հար-ցընեմ ձեզի հիմայ, Հայեր, ինչ կայ, այդ ինչ ուրախութիւն է որ կը տես-նեմ ձեր վրայ, հարկաւ ինձ պիտի պա-տասխանէք թէ այսօր Ազգային Սահ-մանադրութեան տարեգարձն է, և մե-զի համար խիստ նուիրական է, վասն որոյ կ'ուրախանաք, աղէկ. ես ալ պիտի ըսեմ թէ միտքս կուգայ որ եղ-բայրս իր տասը տարեկան հասակին մէջ հոգմանունը օրերն օրին մէջ թուուցիկ խաղցնելով կը դուարձանար. հիմայ որ խելքս քիչ մը կը հասնի, երբ ինձի Սահմանադրութեան անունը կուտան-ինքնիդեան կըսեմ թէ չըլլայ որ դա Սահ-մանադրութիւն ըսածնին եղբորս թը-ռուցիկին պէս օգին մէջ ծածանող բան մ'ըլլայ: Զէ, ըսաւ անցեալ օր իմ հասակաւոր ընկերուհիներէս մին, երբ իմացաւ որ այսպէս կը խորհէի. Սահ-մանադրութիւն ըսածնիս օրինագիրք մ'է, ըսաւ, որ ազգի մը վիճակը կը բարուրէ, այսինքն՝ ժողովներն բարե-կարգութեան մէջ կը պահէ, վարժա-րաններն կը կարգադրէ, աղքատները կըստիփէ, խնհատական իրաւունք կը քարոզէ, և այլ ասոնց նման աղէկ ա-ղէկ բացատրութիւններ տուաւ ինձ. ուրեմն, ըսի, որչափ սխալած եմ իմ դատողութեանս մէջ, յարգել և սիրել պարտաւոր եմ զանի: Բայց, աղէկ ա, յարգեմ, սիրեմ կըսեմ. սակայն դաս-տիարակներուս բերնէն շատ անգամ լսած եմ թէ ծոյլերն ոչ կը սիրուին և ոչ կը յարգուին. ես այսօր Սահմանադ-րութեան հետ տարեկից եմ. էհ, իմ կարողութեանս համեմատ բաւական կարգաւ, գրել, երգել, դաշնակ զար-նել, ևն. սորվեցայ. սակայն այդ Սահ-մանադրութիւն ըսածնին ո՞րչափ ծոյլ մէկն է եղեր որ մինչև հիմայ լոկ կար-գալ մ'անգամ չէ սորվեր. Բայց...

... տեսա՞ք, հոս անխորհուրդ դատողու-թիւն մ'ըրի. անիրաւ տեղը այս մա-կանունը տուի Սահմանադրութեան. քանիդ տեսէք, նա ինչ կը պատասխա-նէ ինձ. դուն, կըսէ, ուսումնասէր ծնողք, անձնուէր պաշտպան ունեցեր և անոնց միջոցաւ կարող եղեր ես բո-լոր ասոնք սորվիլ. սակայն, կըսէ, մէյ մ'ալ ինձ հարցուր, թէ իմ ծնողքս ուսումնասէր են, և ինձ պաշտպան կարծուածներն անձնուէր են. ծնած օրէս ի վեր աղէկ մը երեսս անգամ նայած չունին, թող թէ իրենց ինձի նկատմամբ ունեցած պարտքերնին կա-տարած: Հիմայ ես Սահմանադրութեան իրաւունք տալով ներողութիւն կը ինդրեմ իրմէ և կըսեմ ձեզ, լսեցէք, լսեցէք Սահմանադրութեան բողոքը, սահմանադրապէս Հայեր. աշխարհ ալ կը կարծէ թէ մեք Սահմանադրութեան միջոյցաւ մեծ մեծ գործեր տեսներնուս համար է որ 12 տարիէ ի վեր է այսօր զանի տօնելու, գովելու և կեցեցեանով պատկերու համար խումբ խումբ դաշ-տեղը կ'ընենք. եղբայրս տեսնելով որ իր թուուցիկը օգին մէջ կը ծածանի,

ուրախութեան կը ցատկէր, կը հըր-ճուէր, չգիտեմ ինչ օգուտ կը տեսնէր անկէ. հիմայ ես դարձեալ այն հասա-կազար ընկերուհիս կըսեմ թէ տե-սա՞ր, խօսքը իմն է. վասն զի ըստ Սահ-մանադրութեան համար ըսածներուդ մէկն ալ չտեսայ մեր ազգին մէջ. ժո-ղովներու մէջ բարեկարգութիւն ըսի, լրագիրներն թէ և ժողովներ պիտի ըլ-լան, եղան, ևն. կըսեն, բայց ուրիշ կերպերով կը նկարագրեն. վարժարան-ներու կարգադրութիւն ըսի, բայց երբ ըսեմ թէ մէկ ազգային կարգադ-րեալ վարժարան մը յուսուր, աղէկ գիտեմ որ պզտիկ պիտի ինչաւ. աղ-քատները պիտի սիրուին ըսի. բայց անոնք դունէ դուռ մուրալով և հաղի-հազ պատառ մը հայ և երբեմն հինգ-ալ փարայ առնելով կ'սիրուին, ան-հատական իրաւունք ըսի, այդ ալ ով գիտէ ինչպէս հասկցած է մեր ազ-գը. վերջապէս ասոնք ամենն ալ խօսք են, խօսք. Աստուած կարողութիւն տայ մոխի ընողին. ուստի թող ուղու-ղը ուրախանայ, ես չեմ սիրեր երբէք օգին մէջ ունայն տեղը ծածանող եղ-բորս թուուցիկին նմանեալ Սահմանա-դրութեան վրայ ուրախանալ. ահա այս տարի ասանկ խօսելու ստիպուած եմ. նայիմ գալ տարի ինչպէս կը խօ-սիմ:

Աղնիւ Տեառք և Տիկնայք
Իմ փափաքէս քաջալերուելով՝ եր-կու խօսք ալ ես խօսելու պատիւն ու-նենալ կը բաղձամ, բայց որովհետեւ արդէն սորված եմ թէ խաբել որչափ մեծ պակասութիւն մ'է, ճշմարտու-թիւնն ալ այնչափ մեծ պարտք և առա-քինութիւն մ'է, ուստի առանց ամա-չելու կը յայտնեմ թէ որչափ ո՞ր զգա-ցումներս ու համոզումներս իմն են, սակայն խօսքիս շարադրութիւնն իմն չէ. քանզի, ասկաւին այն կարողու-թիւնը չունիմ, բայց կը յուսամ որ գալ տարի շնորհիւ աշխատասիրութեանս այն բաղդն ու պատիւն ալ կ'ունենամ:

Տեառք և Տիկնայք,
Մարդիք ուրիշ կենդանիներէն, ի-րենց հոգւոյն մեծութեամբ և մանա-ւանդ իրենց զգացմանց բազմակեր-պութեամբ, աշխատութեամբ և օրէ օր զարգանալու, յատկութիւնն ու կարո-ղութիւնն ունենալով կը տարբերին:

Ասկէ կը հետեւի որ մարդկային սե-ռը բնականապէս յառաջագիմութեան և կատարելութեան ենթակայ է:

Մեր յառաջողութիւնն ու կատա-րելութիւնը ուրիշ բանով չի կրնար ըլ-լալ եթէ ոչ բնութեան գաղտնիքներն և կամ օրէնքները գիտնալով, այսինքն տգիտութեան վարագոյրը պատուելով և ուսմանց ու գիտութեանց ջանքին ինչ որ բարի է, ինչ որ դեղեցիկ է, ինչ որ ճշմարիտ է և վերջապէս ինչ որ մեզի համար օգտակար է տեսնելով:

Գիտնալ և տեսնել և մանաւանդ տեսնել ամեն բան ուսմանց լուսով, ինչ մեծ բաղդ և ինչ երջանկութիւն:

Որովհետեւ մարդս ի սկզբանէ տը-կար արարած մ'է, և ամեն բան գիտ-նալն միշտ մէկ կէտէն կը փոխուի, որով-հետեւ բնութեան գաղտնիքներն ու օ-րէնքները անհուն և անսահման, բնա-կանաբար մարդիկ որչափ բան գիտնա-լու կըսկսին, այնչափ իրենց առջի տը-կար վիճակը կը տեսնեն, այնչափ դէպ ի յառաջ, ի կատարելութիւն և ի յաւի-տենականութիւն հասնելու սէրն ու փափաքը կուենան և ըստայնմ ջանք կ'ընեն և կաշխատին:

Տեառք և Տիկնայք, այս ճշմարտու-

թեան վորձը ես իմ անձիս վրայ կը տեսնեմ, այսինքն՝ իմ դասերուս մէջ որչափ յառաջ երթամ և նորանոր բա-նէր սորվիմ, այնչափ ուսմանց և գի-տութեանց մասին իմ սէրս ու փափա-քս, և ջանքս ու աշխատութիւնս կա-ւենան. ասոր վրայ են իմ բոլոր ըն-կերուհիքս և բնկերքս, և ասկէ ալ սա հետեւութիւնը յառաջ կուգայ որ մարդ մը կամ ազգ մը որչափ աւելի տգիտութեան մէջ ըլլայ, ուսման և գիտութեան մասին ալ սէրն ու փա-փաքը այնչափ քիչ չըլլայ. նմանապէս վարժարանի մը մէջ ուսմանց և գիտու-թեանց տեսակները որչափ շատ ըլլայ, ուսանողաց սէրն ու աշխատութիւնն ալ այն համեմատութեամբ կը կրկնա-պատկին. ինչպէս անոր հակառակը ե-ղած ժամանակն ալ արդիւնքը անոր հակառակը կըլլայ:

Արդ՝ անհերքելի ճշմարտութիւն մ'է որ եթէ կուզենք սիրել զԱստուած, սիրել ինքզինքնիս, ազգերնիս ու հայ-րենիքնիս, և եթէ կուզենք և կը սի-րենք ըլլալ կրթեալ, և բարոյական, հարուստ և երջանիկ, և հետեւաբար քաղաքակրթեալ ազգաց պատուոյն և սիրոյն արժանի ժողովուրդ մը՝ պէտք է համոզուինք որ զմեզ մեր նպատա-կին տանելու և առաջնորդելու կարող և բնութեան սահմանուած ուսմանց և գիտութեանց ճամբէն ուրիշ ճամբայ և լոյսէն ուրիշ լոյս չիկայ և չի կրնար ըլ-լալ: Վերջնեք արեգակը կամ թէ նիւ-թական լոյսը, ոչնչութեան մէջ կ'ընդ-մինք. վերջնեք աստուածային կարո-ղութիւն եղող ուսմանց լոյսը կամ թէ աննիւթ լոյսը. բոլորը և կենդանեաց աստիճանը կ'իջնենք և թշուառութեանց մէջ կը տապալին:

Տեառք և Տիկնայք, մեր բնական-այս երկրագունդը շատ ծանր է, այ-սու ամենայնիւ ով որ գիտութեանց ջանքն ու տաքութեամբ կը շոգիա-նայ, ուր որ ըլլայ, վեր կ'ենէ, և յաղ-թանակաւ աղաւտ և համարձակ վրան կը հեծնու, և իր կամքին մեծութեան համեմատութեամբ անոր կը հրամայէ, և այն ալ իրեն կը հնազանդուի. բոլոր ընդհակառակն ով որ յիշեալ երկնա-յին լոյսէն զուրկ կը մնայ, անկալայ երկ-րագունդը իր կռնակը կընելու կը դա-տապարտուի. և ինչպէս որ միշտ ա-նանկ եղած է, անանկ կըլլայ և ա-նանկ պիտի ըլլայ:

Տեառք և Տիկնայք, մինչև հիմայ ձեզի նոր բան մը չըսի, ինչ որ ըսի շու-տեւ մինչև հիմայ ըսած են և դուք ալ լսած էք, այսինքն ազգի մը յառաջա-դիմութեան և երջանկութեան համար ուսմանքն ու գիտութիւնք ամենակա-րեւոր են: Արդ՝ բուն ուշադրութեան առնուելու ինդիքն այս չէ, այլ այն թէ ուսմանք և գիտութիւն բնակի ինչ հասկնալու եմք, ինչ սորվելու եմք, ինչպէս սորվելու եմք և ո՞րչափ սորվե-լու եմք, ահա զասոնք պարտաւոր գիտ-նալ և պէտք եղածն ի գործ դնել:

Բայց, այս խնդրոյն լուծումը իմ դաս-տիարակներուս թողլով, ես միայն սա կընեմ և խօսքս կը վերջոգունեմ, որ եթէ ինձի պէս զաւակնիդ կրթել և կատարեալ ու բարոյական մարդ, և ազգութեան ու մարդկային բնկերու-թեան օգտակար անդամ պատրաստել կուզէք, շնորհք ըրէք ամեն տեղ ման-չոց և օրիորդաց համար բացէք վար-ժարաններ, և սորվեցուցէք անոնց, և մանաւանդ օրիորդաց ամեն ուսմանք և գիտութիւնք, բայց ոչ թէ մինչև հիմայ ընդհանրապէս եղածին նման սխալ դրութեամբ ու քիչ ու պակաս

աստիճանաւ և զուրկ աղատութենէ, այլ սորվեցուցէք անոնց ուղիղ դրու-թեամբ, բաւական աստիճանաւ, և զարգարեալ, ճշմարիտ աղատութեամբ և բարոյականութեամբ որ ըլլան խոր-հելու, դատելու և կամելու կարող, և իրենց բարի և վսեմ զգացումներովն դէպ ի իրենց նպատակը բարձրանալու պատրաստ էականք:

Թարսուս, 31 մայիս 1872
... Միւլէլիթի,
Պաղը վազըթ շաղէթանըզը օգու-տուգճա վէ պաղը եէրէրին միլէթէ շէրէֆ կէթիրիճի հավատարմէրինի ի-չիթտիքճէ, երեքէկիմտէ ճինս ճինս տույլուլար տուեալ իսիմ, վէ էլանտա տույլմագտաբըմ, Շէրէֆ կէթիրիճի տէր իսէմ հէրսինի սալաթըրամամ չիւն-քի չօճուգլուգ վազթիմտէ օլլիտագա-թը գազանմագտան մահրում գալմը-չըմտըր, եալմըզ չունու պիլիտորում քի միլէթին շէրէֆի մէքթէպ տիր: Պիր դաշ սէնէտէն պէրու թարսուստա պու-լունմագտաբըմ, հալպու քի պունտան իքի սէնէ ագտէմինէ կէլինճէէէ գա-տուր թարսուստա նէ պիր նիղամը մէքթէպ կէօրմիւչ իտիմ նէ պիր հօճա. ֆաղաթ, իքի սէնէտէն պէրու թար-սուսուլուր, քէնտի իդպալէրի իլին թէշէքըր իթմէէէ պօրճու տուրլար, չիւնքի, էվէվլըր զայպ իթտիքըրի վազթին մէքթէպճէ հասըթթընը Շա-հինեան կարապետ էֆէնտինին հիմմէթ վէ զայրէթի իլէ ալմագա պաշաթըրար. նասը քի ապրիլ 23 թարիխտէ ինրա օրունան պիր քննութիւն պու տէտի-կիմիդի թատիգ իլլէտի:

Մէջքերու քննութիւնուն ուղուն նազլինի լայնքընճա եալմամ. եալմը-նըզ չու գատարը տիւնէպիլ իրիմ քի չու իքի սէնէ դարթընտա շալիւրտէր հիւ պիր չէյ պիլմէզ իքէն, քերականու-թիւն, ազգային պատմութիւն, վեր-լուծութիւն, թուագիտութիւն, վէ պիր թագըմտա իրմէնիճէէէ մախսուս պաշդա պաշդա տէրլէրինտէն կէրէք միւլէթի իլլէ էֆէնտինի վէ կէրէք տիլնէյիճի օլան պիր չօք ճէմիլէթի վէ բում միլէթի միւլթէպէրինտէն պիր գաշ էֆէնտինի զայթ խօշնուտ իյ-լէտիքըրինի կէօրտիւմ վէ սօն տէրէճէ սէվինճ տույլում. հէր քէս էօյլէ իս-քերաթ օլմագտա տըր քի, Շահինեան էֆէնտի թարսուստա իրմէնիճէյի սա-ղալթտըզ կիպի, պաշդա իլ մէրտէ տաղալթաճագ, վէ թարսուս չօճուգլա-րընը իհեա իտէճէք տիր տէյի. ար-թըզ պու մէքթէպին եաշամաթ իլին նէ լաղըմ կէլիր իսէ, Թարսուս էհա-լիսին հավալէ իտէրիլ:

Հաղըրտա օլան տիլնէյիճի էֆէն-տինիքտէն Ռաիսալէ էֆէնտի Թարսուս ճէնապլէրի, քէնտի խօշնուտ իրմէնի եալմըզ սէօզ իլէ պիլտիմէյիպ պիր-տէ Մասիս դաղէթաթը հէտիլէ իտէ-րէք պիլտիրտի. Ռ. էֆէնտինին մէք-թէպէ պէօլէ պիր աուլու կէօթէր-մէսի շալիւրտէրէ վէ միւտէրիսէրինէ պիր դայրէթ տահա վէրեր տէյի մէ-մուլ իտէրիլ:

Միւլէլիթի, էկեր պու գապա մէք-թուպումու դաղէթանըզտա տէրճ պու-ետուր իսէնիլ, Թարսուսա պիլիլէ պիր էլլէր իթմիլ օլուրուտուլ էֆէն-տիմ:

Գրիգոր Գ. շէրիմալեան
Վանքի